May I Not Soon Forget

Early in the dawn
before the bustling of the carts
an old prayer
recited too quickly
resonates anew.

A blessing
For opening the eyes of the blind
For releasing the bound
For raising up the bowed down
For clothing the naked.

A prayer
For clothing bent over bodies
For straightening the spine
For guiding the steps of the faltering
For guiding the weak with resolve
For strengthening the weary.

May I not soon forget
the farewell to corridor smells
the return home
the turn of the lock
the loyalty of the mezuzah
standing watch, in good weather and bad.

To whom to give thanks
to whom is thanks not due
to the Source of healing
whose hands touch wounds
who knows my secret doubts, frights
regrets, promises.

May I not soon forget
the natural miracle in me, around me
morning, noon and night.

May I not soon forget the body
lifted from the gurney to be
the first free motion of a tubeless body
the first natural meal with teeth and tongue and mouth.

The first lucidity
the first cessation of pain
the first walk without the arms and feet of others
the sweet fatigue of the first shower.

May I not soon forget
the vigil of families
the wishes of friends
the donors of blood and prayer
the firm grip of doctors
the crisp, starched competence of nurses.

לו לא אשכח

השכם עם עלות השחר
לפני שקשוקי עגלות התרופות
תפילה ישנה
שנאמרת במהיות יתרה
עולה מחדש

ברכה
על פקיחת עיני העוור
על שחרור הכבול
על זקיפת השחיחות
על הלבשת העירום

תפלה
על הלבשת גווים כפופים
על יישור עמוד שדרה
על הדרכת פעמי התועה
על חזוק היגע

לו לא אשכח את הגוף
אשר הורד מאלונקה
לקראת תנועה ראשונה
של גוף נטול צינורות
לקראת ארוחה עם שניים לשון ופה
צלילות ראשונה
תחושה ראשונה של שחרור מכאב
צעדים ראשונים ללא זרועות או רגלי אחרים
עייפות מתוקה שבמקלחת ראשונה

לא במהרה אשכח
התכנסות משפחות
אחולי ידידים
תורמי דם והתרופות
תמיכה אמיצה של רופאים
יעילות מעומלנת וטריה של אחיות

לא במהרה אשכח
את הפרידה מריחות המסדרונות
את החזרה הביתה
סבוב המפתח במנעול
נאמנות המזוזה
שומרת קבועה בכל מזג אויר

למי להוקיר תודה
למי תודה לא מגיעה
למקור הרפואה
שידיו נוגעות בפצעים
המכיר את פקפוקי הכמוסים, פחדי
החרטות וההבטחות

לו לא אשכח
את הנס התבוע בתוכי, סביבי
בוקר צהריים וערב.

15 11